

Zaman, önüne kattığı her şeyi savuruyor. Hiç bitmeyecekmiş gibi, yaşadığımız iyi - kötü ve ne varsa yaşanılıyor ve tarih oluveriyor.

Hafta, ay dediğimiz zaman dilimleri, geriye dönük baktığımızda, yıllar öncesi diye başlayan konuşmalara dönüşüyor.

Makamlar ve mevkiler el değiştiriyor.

Her gün yüzlerce bu dünyayı terk edenlerle, hayata merhaba diyenler birbirine karışıyor.

Ama bir şey var ki, haklı-haksız yapılanlar bir bir kayıtlara giriyor.

Bu kayıtlar yakın gelecekte veya uzak gibi görünen sonraki hayatta, hiç kuşkusuz insanın karşısına çıkacak.

Kutadgu bilig'de Yusuf Has Hacib "Zulüm yanan ateştir. Yaklaşanı yakar, kanun sudur; akarsu nimet yetişir. Zulüm yapan zulme maruz kalır, " der Bencillik duygusu hırsın yanı sıra, başkalarının önüne geçmek için her türlü zulmü beraberinde getirebilir.

Hak- hukuk çiğnemek, haklarını gasp etmek, eşit ve adil davranmamak zulümdür. İnsanın kendisine zulmetmesi dahil, zulmün her türlü yasaklanmıştır. Hatta zulme rıza göstermek dahi...

Zulme rıza zulümdür "ya da" Ne zalim ol ne mazlum hadisleri bu konuda bize açıklık getirir. Yüce kitabımızı Kur'an'ı Kerim de Zulme en küçük bir meyil dahi göstermeyiniz diyerek insanları uyarır.

İslam'ın değerleriyle ile hayat arasında bir bütünlük söz konusudur. Hayata rağmen ya da insanın kendisine rağmen her kuralı İslam dayatmaz. Yasaklardaki espri koruma dır. İnsanı kendisinden ya da yekdireğinden...

Çünkü insan, Kur'an'ın ifadesiyle bencildir. Yalnızca kendi odaklı düşünebilir, zalim, unutkan ve nankör olabilir. En acımasız yanlarından biri de eline geçirdiği imkanı çıkarlarına, hırslarına, ideolojilerine kurban edebilir.

Bundan dolayı olmalıdır ki, söylemleriyle makam- mevki sahibi olduğunda yaptıkları arasında ciddi paradokslar yaşayan nice insanlar tanımışızdır.

İnsanoğlu geldiği yeri çabuk unuttur. Verdiği sözleri de... Bu manada hem kendine haksızlık eder nem başkalarına.

İslam'ın en temel kavramlarından biri olan Hak adaleti dengeyi, ölçüyü ve güzelliği temsil eder. Görünen ve görünmeyen alemlerde varolan, güzellik, doğruluk ve iyilik. Hak adına vardır. Buradaki hak, hem küçük hem de büyük h ile yazılan haktır.

Dolayısıyla tersinden okuyalım, yapılan her haksızlık Hak'kı incitecektir.

Mazlumun bedduasını almaktan kork. Zira Allah ile beddua arasında, perde yoktur. Hadisi bunu çok güzel ifade eder.

En çalkantılı, baskının ve zulmün hakim olduğu dönemlerde yaşayan Hz. Mevlana “ zalim olmaktansa mazlum olmayı, ezen olmaktansa ezilen olmayı” dilemiştir.

Haksızlık yapanlara, adaletten ve hakkaniyetten ayrılanlara da şöyle seslenir. Bir mazluma karşı elinden bir zulüm çıktı mı, o zulüm bir ağaç olur, o ağaçtan zakkum biter. Ey zulümler, haksızlıklar eden, nasıl oluyor da gönlün hoş... Yaptığını çekmeyeceğini mi sanıyorsun da gafil oluyorsun?

Davranışlarımız aynamız olmalı

Hal ve hareketlerimiz, sözlerimizle çelişmemeli...

İyi insan olmak için elbette iyilikler yapmak gerekir. Fakat bundan çok daha önemlisi, başkalarına vereceği zarar ve kötülükten, insanın kendini alıkoymasındır. Çünkü başkalarına verdiği her zarar ve kötülük, insanın kendi şahsiyetinde açtığı bir gediktir. Kalın Sağlıcakla!